

NEDRE TELEMARK TINGRETT

DOM

Avsagt: 08.08.2025

Saksnr: 25-084940MED-TNET/TSKN

Rettens leder: konst. dommer Ole André Tveit

Meddommere:

Anne Salmèn Kåsa
Jan Auensen

Påtalemyndigheten

Politiadvokat Margit Slåtta Flothyl

mot

Tiltalte

Advokat Jonny Sveen

DOM

Ved tiltalebeslutning utferdiget av politimesteren i Sør-Øst er Tiltalte, født 1968, satt under tiltale ved Nedre Telemark tingrett for overtredelse av

I. Straffeloven § 271

for å ha øvet vold mot en annen person eller på annen måte krenket ham fysisk.

Grunnlag:

Søndag 8. september 2024 ca. kl. 10.11 i krysset mellom Ulefossvegen og Skjelbredvegen i Skien, som fører av varebil med kjennemerke , kjørte han på Fornærmede, som var stasjonærvakt under sykkelrittet Grenland Petit Prix 2024, slik at Forn. fikk et hovent kne.

II. Vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3

for å ha overtrådt bestemmelsen om at enhver skal ferdes hensynsfullt og være aktpågivende og varsom så det ikke kan oppstå fare eller voldes skade og slik at annen trafikk ikke unødig blir hindret eller forstyrret.

Grunnlag:

Til tid og på sted som beskrevet under post I, som fører av den der nevnte varebil, forholdt han seg som der beskrevet.

Hovedforhandling ble holdt 6. august 2025. Tiltalte møtte og erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningen post I og skyldig etter post II.

Retten mottok forklaring fra fornærmede, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til fengsel i 45 dager. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte dømmes til å betale oppreisningserstatning til fornærmede fastsatt etter rettens skjønn. Aktor la også ned påstand om at tiltalte dømmes til å betale sakskostnader til det offentlige fastsatt etter rettens skjønn.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalte frifinnes for post I og at han for øvrig anses på mildeste måte.

Rettens vurdering

1. Innledning

Rettens vurdering er basert på de bevis som ble ført under hovedforhandlingen. Ved rettens vurderingen av skyldspørsmålet bygger retten på prinsippet om at rimelig tvil skal komme

tiltalte til gode, og at påtalemyndigheten har bevisbyrden for tiltaltes straffeskyld i objektiv og subjektiv henseende. Videre har retten lagt til grunn prinsippet om at enhver skal bedømmes etter sin oppfatning av den faktiske situasjonen på handlingstidspunktet.

Tiltalte har erkjent straffeskyld for uaktsom kjøring etter vegtrafikkloven § 3 og partene er i all hovedsak enige om de faktiske omstendighetene i saken. I tillegg til dokumentbevis og forklaringene fra tiltalte og fornærmede, er hendelsesforløpet dokumentert med et videoopptak, som ble avspilt flere ganger under hovedforhandlingen. Det sentrale tvistetemaet i saken er om tiltalte handlet med forsett, ref. tiltalens post I.

2. Skyldspørsmålet

Etter bevisførselen legger retten følgende hendelsesforløp til grunn som bevist utover enhver rimelig tvil:

Den 8. september 2024 var fornærmede [Fornærmede] stasjonærvakt for Grenland Sykkelklubb under sykkelrittet Grenland Petit Prix. Rittet startet kl. 09.00 med start og mål ved Solum kirke. Rundløypen gikk via Voldsvegen, Skjelbredvegen, Ulefossvegen og Klovholtvegen, og rittet bestod av 5 runder á ca. 14 kilometer. [Fornærmede] var utplassert som godkjent stasjonærvakt i krysset mellom Ulefossvegen og Skjelbredvegen med ansvar for å hindre uvedkommende trafikk inn i rittløypa. Det var også satt opp sperregjerder og forbudsskilt som markerte at veien var stengt på grunn av sykkelrittet. [Forn.] var dessuten ikledd en oransje og hvit jakke merket med «Vakt» eller «Sykkelvakt».

Om lag kl. 10:00 kom tiltalte [Tiltalte] kjørende fra sin bolig i [Tiltalte] og nærmet seg sperringene i krysset ved Ulefossvegen. Han stoppet ved [Forn.], som informerte om sykkelrittet og at det kun var anledning til å kjøre i rundløypen med rittets retning, men ikke mot den. Tiltalte opplyste at han ikke hadde fått noe informasjon om dette, og at det også måtte være tillatt til å kjøre hjem igjen via Skjelbredvegen. Både tiltalte og fornærmede forklarte at det oppstod en amper stemning, og tiltalte ga tydelig uttrykk for at han ikke ville følge instruksene. Tiltalte fortsatte deretter kjøreturen inn på Ulefossvegen i retning mot Joker Klovholt. [Forn.] forstod at tiltalte ville komme tilbake og tok umiddelbart kontakt med rittleder pr telefon for å be om bistand fra en MC-Marshall eller annen med høyere myndighet enn en stasjonærvakt. Han hadde også mobiltelefonen klar for å dokumentere eventuelle hendelser.

Kort tid etter kom tiltalte tilbake og passerte sperregjerdene inn mot Skjelbredvegen. Videoopptak kl. 10:11 viser at tiltalte kjørte på feil side av midtrabatten og inn på stengt vei i strid med skilting og vakthold. [Forn.] gikk mot bilen og forsøkte å stanse ham, men ble truffet av bilen i høyre kne. Uten å stanse fortsatte tiltalte kjøreturen inn på Skjelbredvegen i feil kjøreretning – altså mot rittets retning. På dette tidspunktet var det uklart hvor langt rytterne var kommet i løypa, og fornærmede anslo at syklistene kunne holde hastigheter opp mot 75 km/t på det aktuelle stedet – noe som kunne fått katastrofale følger dersom bil og syklist hadde møttes.

Etter hendelsen oppsøkte Forn. lege og sykehus, og det er fremlagt billedokumentasjon som viser en betydelig hevelse i kneet. Forn. forklarte videre at han var borte fra arbeid i to dager og at han måtte unngå fysisk aktivitet de første ukene. Det ble også gjennomført en MR-undersøkelse, hvor resultatet avdekket at kneet ikke ble påført noen varige skader og han har ingen smerter i dag.

Det er ubestridt at tiltaltes kjøreatferd rammes av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3 første ledd om uaktsomhet, slik at det oppstod fare i trafikken. Det er heller ikke tvilsomt at forholdet rammes av den objektive gjerningsbeskrivelsen i straffeloven § 271, herunder at fornærmede ble påført en kroppskrenkelse.

Det sentrale spørsmålet er om tiltalte handlet med forsett. Tiltalte har forklart at han ikke hadde til hensikt å kjøre på fornærmede. Tvert om, så forsøkte han å kjøre rundt/forbi fornærmede, og han unnlot å stanse for å slippe en ny diskusjon. Det var fornærmede selv som «iscenesatte» situasjonen ved at han gikk mot bilen. Hendelsen hadde ikke skjedd om fornærmede hadde stått stille.

Retten legger til grunn at tiltalte ikke hadde til hensikt å kjøre på fornærmede. Forsett kan imidlertid foreligge selv om gjerningspersonen ikke handler med hensikt. I straffeloven § 22 første ledd bokstav b heter det:

Forsett foreligger når noen begår en handling som dekker gjerningsbeskrivelsen i et straffebud [...]

b. med bevissthet om at handlingen sikkert eller mest sannsynlig dekker gjerningsbeskrivelsen,

Høyesterett har i HR-2022-1323-A avsnitt 27 uttalt følgende om dette vilkåret for forsett:

Oppsummeringsvis ser jeg det altså slik at selv om gjerningspersonen ikke har hatt en aktiv tanke om handlingen eller følgene av den, er forsettskravet i straffeloven § 22 første ledd bokstav b likevel oppfylt dersom vedkommende hadde kunnskap som dekker gjerningsbeskrivelsen i det aktuelle straffebudet – altså selv om kunnskapen bare var passiv på handlingstidspunktet. Dersom gjerningspersonen ikke tilstår å ha hatt forsett eller ikke husker hva han eller hun tenkte på handlingstiden, må bevisvurderingen særlig bygge på de ytre omstendigheter og alminnelige erfaringssetninger. De vanlige strafferettslige beviskravene gjelder for vurderingen av om den nødvendige kunnskapen forelå hos denne gjerningspersonen.

Retten viser også til avgjørelsen i HR-2021-1207-A. Retten legger disse utgangspunktene til grunn for vurderingen i denne saken.

Etter endt bevisførsel – basert på de ytre omstendighetene og alminnelige erfaringssetninger om farepotensialet ved en slik handling – finner retten det bevist utover enhver rimelig tvil at

tiltalte forstod – eller i det minste anså det som mest sannsynlig – at å kjøre forbi sperringene i retning mot fornærmede ville føre til et sammenstøt, jf. straffeloven § 22 første ledd bokstav b.

Ved vurderingen har retten lagt vekt på at tiltalte – kun få minutter tidligere – hadde fått tydelig beskjed om at kjøreretningen mot Skjelbredvegen var stengt, noe som også var merket med forbudsskilt og sperregjerder. Tiltalte var også klar over at fornærmede var trafikkvakt på stedet og at det var hans oppgave å stanse trafikken for å sikre en trygg gjennomføring av rittet, herunder hindre uvedkommende trafikk inn i rittløypa. Videre viser videoopptaket med all tydelighet at tiltalte kjørte bevisst på feil side av midtrabatten og forbi sperregjerdene i retning mot fornærmedes vaktpost. Bilen holdt jevn fart og det er intet som tilsier at tiltalte forsøkte å bremse eller stanse da han nærmet seg fornærmede. Tiltalte hadde god tid til å overveie både situasjonen og sin handlemåte, men valgte likevel å handle slik til tross for at han hadde alternative kjøreruter for å komme seg hjem. Videre er det allment kjent at det å kjøre bil i nærheten av myke trafikanter kan være svært farlig. Alle som ferdes ute må forholde seg til trafikk og trafikkregler, og en normalt utrustet person vil rent intuitivt forstå at det å kjøre mot en trafikkvakt med en viss hastighet – som har som oppgave å dirigere/stanse trafikken – mest sannsynlig ville ende med et sammenstøt. Tiltaltes klare forsett underbygges også av hans etterfølgende opptreden, ved at unnlot å stanse etter sammenstøtet og fortsatte kjøreturen inn på Skjelbredvegen mot rittets retning.

Det er på for øvrig på det rene at tiltalte ikke kan høres med anførselen om at det var fornærmede som «iscenesatte» situasjonen, og at det var hans egen skyld at han ble påkjørt. Det er heller ingen holdepunkter for tiltaltes anførsel om at videofilmen er manipulert eller redigert på en slik måte at hendelsesforløpet er endret.

Samlet sett mener retten det ikke er tvil om at tiltalte handlet med forsett. Både de objektive og subjektive vilkårene for straff er oppfylt og tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen.

3. Straffutmåling

Tiltalte er 57 år og ikke tidligere domfelt.

Det skal utmåles en samlet straff for overtredelse av straffeloven § 271 og vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3. Ved straffutmålingen kommer straffskjerpelsesprinsippet til anvendelse, jf. straffeloven § 79 bokstav a. Det innebærer at det skal tas utgangspunkt i det mest alvorlige forholdet, og at det deretter gis et tillegg i straffen for øvrige overtredelser.

I denne saken er det tiltalens post I som er mest alvorlig, og styrende for straffutmålingen. Strafferammen for overtredelse av straffeloven § 271 er bot eller fengsel inntil ett år. Det følger av rettspraksis og forarbeidene (Prop. 97 L (2009–2010) punkt 6.3.1) at straffnivået varierer mellom bot, betinget fengsel, samfunnsstraff og ubetinget fengsel. Det skal likevel «lite til» før det er aktuelt med en kortere ubetinget fengselsstraff. Ved straffutmålingen er det

sentrale karakteren og omfanget av kroppskrenkelsen. I tillegg vil det være sentralt hvem som begår forbrytelsen, og hvem den er utøvd mot, jf. eksempelvis LB-2022-39506.

Møtende aktor har anført at forholdene samlet sett som utgangspunkt kvalifiserer til fengsel i 60 dager. Som støtte har aktor vist til LB-2013-187288 og LB-2017-21203, som begge omhandler påkjørselen med bil. I sistnevnte uttaler lagmannsretten følgende om straffenivået:

Det mest alvorlige forholdet i vår sak er den forsettlig påkjørselen av B, som rammes både av straffeloven § 271 og vegtrafikkloven § 3. Både for simpel kroppskrenkelse og uaktsom kjøring varierer reaksjonsvalg og utmåling med omstendighetene i den enkelte sak; det er ikke etablert noe generelt straffenivå. Ved straffeloven § 271 er det skjerpende at kroppskrenkelsen skjedde ved bruk av bil som i denne sammenheng er et særlig farlig redskap, og ved vegtrafikkloven § 3 er det skjerpende at påkjørselen var forsettlig og ikke «bare» uaktsom. For begge bestemmelser er det skjerpende at tiltalte begikk handlingen for å hindre en rettmessig tilbakeholdelse av to personer som var tatt på fersk gjerning i ferd med å begå et skadeverk. Selv om det i denne saken ikke oppsto alvorlig personskaade, er farepotensialet betydelig ved slik bruk av bilen som tiltalte er funnet skyldig i. Lagmannsretten finner at dette forholdet isolert bedømt tilsier en fengselsstraff i området 30-45 dager.

Retten slutter seg til ovennevnte vurdering. De skjerpende momentene knyttet til bruken av bil gjør seg også gjeldende i denne saken. Hendelsesforløpet i denne saken fremstår imidlertid noe mer alvorlig, og da særlig sett hen til foranledningen, kjøreatferden, hastigheten ved sammenstøtet og den totale mangelen på respekt for fornærmedes rolle og ansvar som trafikkvakt. Samlet sett mener retten at forholdet kvalifiserer til ubetinget fengsel i 45 dager.

I formildende retning skal det tas hensyn til at tiltalte har erkjent straffeskyld for post II i tiltalen, jf. straffeloven § 78 bokstav f. Hvilken vekt en tilståelse skal ha, må vurderes ut fra hvilken betydning den har hatt for oppklaring av saken og om den ellers har medført en prosessøkonomisk gevinst. I denne saken mener retten at erkjennelsen må tillegges begrenset vekt, da den verken har hatt betydning for oppklaringen av saken eller medført noen prosessøkonomisk gevinst under hovedforhandlingen. Derimot kan det i formildende retning legges noe mer vekt på den lange saksbehandlingstiden i saken, jf. straffeloven § 78 bokstav e. Samlet gir de formildende omstendighetene et fradrag på rundt 15 dager, slik at straffen settes til fengsel 30 dager.

Aktor har ikke lagt ned påstand om tap av førerrett. I prosedyren begrunnet hun dette med at tiltaltes førerkort ikke har vært beslaglagt. Retten er enig i aktors vurdering, jf. tapsforskriften § 1-4 annet ledd annet punktum.

4. Oppreisningserstatning

Aktor har også nedlagt påstand om at tiltalte dømmes til å betale oppreisningserstatning fastsatt etter rettens skjønn, og har antydnet et beløp på 5.000 – 10.000 kroner. Forsvarer bestrider at vilkårene er oppfylt under henvisning til påstanden om frifinnelse for post I.

Retten finner at vilkårene for å tilkjenne oppreisning er tilstede. Tiltalte dømmes for forsettlig kroppskrenkelse, og det følger av skadeserstatningsloven § 3-5, jf. § 3-3 at han da kan «pålegges å betale den fornærmede en slik engangssum som retten finner rimelig til erstatning (oppreisning) for den voldte tort og smerte og for annen krenking eller skade av ikke-økonomisk art».

Utmålingen av oppreisningen skal gjøres på individuell og skjønnsmessig basis. Det skal blant annet legges vekt på handlingens objektive grovhet, skadevolderens skyld, fornærmedes subjektive opplevelse av krenkelsen og arten og omfanget av de påførte skadevirkninger, jf. HR-2011-1048-A avsnitt 28.

Etter en helhetsvurdering mener retten at oppreisningserstatningen skal fastsettes til 10.000 kroner. Ved vurderingen har retten særlig lagt vekt på de skjerpende momentene under straffutmålingen, fornærmedes opplevelse av hendelsen, samt fornærmedes plager etter hendelsen. Retten kan ikke se at fornærmede ved sin opptreden har gitt grunnlag for nedsettelse eller lemping av erstatningen i medhold av skadeserstatningsloven § 5-1 og § 5-2.

Aktor fremmet ikke påstand om erstatning for økonomisk tap under henvisning til mangelfull dokumentasjon.

5. Saksomkostninger

Aktor la også ned påstand om at tiltalte dømmes til å betale sakskostnader til det offentlige fastsatt etter rettens skjønn.

Det følger av straffeprosessloven § 436 første ledd at dersom tiltalte blir dømt bør han pålegges å erstatte staten nødvendige omkostninger i saken. Retten ser ingen grunn til å gjøre unntak og dømmer tiltalte til å erstatte det offentliges saksomkostninger med 3.000 kroner.

Dommen er enstemmig og avsagt innen lovens frist.

DOMSSLUTNING

1. Tiltalte [REDACTED], født [REDACTED] 1968, dømmes for overtredelse av
 - straffeloven § 271
 - vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3sammenholdt med straffeloven § 79 bokstav a, til fengsel i 30 – tretti – dager.
2. Tiltalte [REDACTED], født [REDACTED] 1968, dømmes til å betale 25.000 – tjuefemtusen – kroner i oppreisningserstatning til Fornærmede [REDACTED] innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen.
3. Tiltalte [REDACTED], født [REDACTED] 1968, dømmes til å betale saksomkostninger til det offentlig med 3.000 – tretusen – kroner.

Elektronisk forkynning

Retten har pålagt tiltalte å være tilgjengelig for elektronisk forkynning av avgjørelsen førstkommande fredag 8. august 2025, jf. domstolloven § 163b tredje ledd.

Avgjørelsen er forkynt når mottaker signerer elektronisk. Den anses uansett som forkynt senest ved utløpet av det tidsrommet som er fastsatt i pålegget fra retten, med mindre mottaker har gyldig fravær.

Ankefristen utløper to uker etter at dommen anses forkynt.

Retten hevet

Ole André Tveit (sign)

Anne Salmèn Kåsa (sign)

Jan Auensen (sign)

*Dokument i samsvar med original
Anne Kleven, saksbehandler*

Til deg som har fått en dom i tingretten

Her får du informasjon om:

1. anke til lagmannsretten
2. ny behandling i tingretten
3. straff og soning

1. Anke til lagmannsretten

Du har rett til å anke en dom fra tingretten til lagmannsretten. Å anke betyr at en annen domstol behandler hele eller deler av saken din på nytt.

Fristen for å anke er to uker

Du må anke dommen innen to uker fra den dagen dommen ble forkynt for deg. Er du pålagt å møte til forkynnelse, starter fristen fra det varslede forkynnelsestidspunktet, selv om du ikke møter.

Hva kan du anke over?

Du kan for eksempel anke hvis du mener at

- det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten
- retten har tolket loven feil
- straffen er for streng
- retten har gjort feil i saksbehandlingen
- andre deler av dommen er feil (erstatning, inndragning, tap av retten til å kjøre bil o.l.)

Kan lagmannsretten nekte å behandle anken?

Lagmannsretten vurderer alle anker, men den kan nekte å gi anken din full behandling hvis den mener det er klart at dommen ikke vil bli endret.

Hvis dommen kun gjelder en bot, inndragning eller tap av retten til å kjøre bil, vil lagmannsretten som regel ikke behandle anken, med mindre det er spesielle grunner for det.

På den andre siden vil lagmannsretten nesten alltid behandle en anke hvis saken gjelder en forbrytelse som kan føre til fengsel i mer enn seks år.

Innhold i anken

Dette må være med i anken:

- hvilken dom du anker over, og om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte deler
- hva du anker over, for eksempel:
 - at det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten (beskriv gjerne hva du er uenig med tingretten om)
 - at retten har tolket loven feil (oppgi gjerne hvilke feil)
 - at straffen er for streng
 - at retten har gjort feil i saksbehandlingen (og i så fall hvilke feil)
- om anken gjelder inndragning
- om du krever ny behandling av erstatningskrav
- om du krever ny behandling av andre sivile krav som nevnt i straffeprosessloven § 3

Dette kan også være med i anken:

- nye bevis som du vil legge fram
- hvilket resultat du ønsker

Hvis du krever ny behandling av erstatningskrav eller andre sivile krav nevnt i [straffeprosessloven § 3](#), må du oppgi:

- om anken gjelder hele avgjørelsen
- hvilket resultat du ønsker
- feilene du mener har skjedd
- hvorfor du mener det er gjort feil (både faktiske feil og rettslige feil)
- bevisene du vil føre

Slik anker du

En advokat eller forsvarer kan gi deg råd om du bør anke eller ikke, og hjelpe deg med å skrive anken. Du kan også få hjelp til å skrive anken i tingretten, hos påtalemyndigheten eller av noen som jobber i fengselet. Du må selv underskrive på anken.

- Du kan levere anken skriftlig eller muntlig til tingretten der du fikk dommen.
- Du kan også levere anken til påtalemyndigheten, for eksempel politiet eller statsadvokaten.
- Er du i fengsel, kan du få hjelp av noen som jobber der til å sende inn anken.

Du får oppnevnt forsvarer hvis saken blir behandlet av lagmannsretten

Hvis lagmannsretten bestemmer at den skal behandle anken din, får du oppnevnt en forsvarer. Det er staten som betaler forsvareren, du skal ikke betale. Du kan vanligvis velge hvem du vil ha som forsvarer. Hvis du ønsker en bestemt forsvarer, skriver du det i anken.

2. Ny behandling i tingretten

Er du dømt i en straffesak, men var ikke til stede da saken din ble behandlet? Da kan du be om at saken blir behandlet på nytt. Da må du forklare hvorfor du ikke kunne komme til rettssaken, og hvorfor du ikke meldte fra i tide.

Fristen for å kreve ny behandling er to uker fra du har lest eller hørt dommen.

3. Straff og soning

Når skal du sone?

Når dommen er endelig behandlet (rettskraftig), vil politiet sende den til Kriminalomsorgen, som sender deg innkalling til soning. Dette gjelder alle typer straff.

- Er du dømt til fengsel, får du innkalling minst tre uker før du skal møte fram til soning.
- Hvis du har spesielle ønsker om når du skal sone, må du fortest mulig ta det opp med Kriminalomsorgen.

Kan du sone hjemme?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under seks måneder? Da kan du søke om å få sone hjemme med elektronisk kontroll (soning med fotlenke). Hvis du er aktuell for en slik soningsform, vil Kriminalomsorgen sende deg informasjon og søknadsskjema.

Kan du sone på institusjon?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under ett år? Da kan du søke Kriminalomsorgen om å få sone straffen i en institusjon, som for eksempel gir deg:

- behandling av rusproblemer
- behandling av psykiske lidelser
- spesielle former for omsorg eller attføring

Mer informasjon og søknadsskjema får du hos Kriminalomsorgen.

Hva er betinget fengselsstraff?

Betinget fengselsstraff betyr at soningen er utsatt i en prøvetid. Hvis du ikke gjør noe straffbart i denne prøvetiden, slipper du å sone i fengsel. Hvis du gjør noe straffbart i prøvetiden, kan retten bestemme at du likevel skal sone hele eller deler av fengselsstraffen.

Det kan også være andre vilkår i dommen, som å gjennomføre Narkotikaprogram med domstolskontroll (ND) eller et program mot ruspåvirket kjøring (RK). Her gjelder også det samme: Hvis du bryter vilkårene, kan retten bestemme at du må sone hele eller deler av straffen likevel.

Hva er ungdomsstraff?

Hvis du er dømt til ungdomsstraff, blir saken din sendt til Konfliktrådet. De kaller deg inn til et såkalt stormøte. Her skal dere forsøke å bli enige om hva du må gjøre for å unngå fengselsstraff. Hvis dere ikke blir enige, sendes saken tilbake til domstolen. Da vil retten bestemme om du skal sone hele eller deler av straffen i fengsel.

Hva er samfunnsstraff?

Samfunnsstraff betyr at du skal gjøre samfunnsnyttig tjeneste, delta i et program eller andre tiltak i et bestemt antall timer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du gjør noe straffbart før du er ferdig med samfunnsstraffen eller bryter andre regler for samfunnsstraffen, kan retten bestemme at du må sone i fengsel i stedet.

Bot

Hvis du ikke betaler boten innen fristen, kan du få trekk i lønn. Boten kan også bli krevet inn ved hjelp av tvang. Går ikke det, kan du bli innkalt til å sone straffen i fengsel i stedet. Du kan søke Kriminalomsorgens bøteadministrasjon om å få gjøre bøtetjeneste (samfunnsnyttig tjeneste) i stedet for å betale boten.

Mer informasjon

- Mer informasjon om soning, straff og alternativer til fengselsstraff finner du på www.kriminalomsorgen.no.
- Se også straffegjennomføringsloven om de ulike formene for soning. Den finner du på www.lovdata.no.
- Har du andre spørsmål, kan du kontakte fengselet, friomsorgskontoret eller ND-senteret du innkalles til.